

עבודת השם

כרלת "חוקת"

בכס שאם אני מבקש ממכם כל הון שבעולם אתם נותנים לי, אבל אין אני מבקש ממכם אלא את אותו ממון שהפסדתי בשביל כבוד אב ואם. מזה אנחנו צריכים ללמוד מוסר השכל: כף זכות על עם ישראל שאותו גוי ויתר על סכום עצום בשביל מיצווה מובנת ויש בה טעם כבוד אב ואם ואילו "בני ישראל מוכנים להוציא הם את אותו סכום למצווה שאינה מובנת כמו פרה אדומה.

"זאת חקת התורה, אדם, כיימות באהל:..." (חקת יטיד) הכוונה למסור נפש כדי ללמוד תורה גם אם זה קשה כי הם חינו ואורד ימנו לכן נאמר אדם כי ימות באוהלה של תורה. דברי חז"ל אלא מהוים לדעת החפץ חיים על התורה עצה טובה לניצול הזמן ללימוד תורה ובדרך משל הימשיל זאת לסוחר גדול שהיה טרוד במסחרו מבוקר ועד ערב. מרוב טרדותיו לא היה לאיש זמן להתפלל בציבור וכמו כן לא נותר לו הרבה זמן במשך היום והלילה לקביעת עתים לתורה. חלפו השנים ושיער לבן החל מבעבץ בזקנו, כוחותיו נדלדלו, והוא החל לחוש כי קיצו קרב ובא, ולא רחוק היום בו יצטרך ליתן דין וחשבון על מעשיו לפני מלך המלכים. אי לכך, החליט כי עליו להכין צידה לדרך, ולצורך זה עליו לשנות את סדר יומו. מאותו יום ואילך הלך בכל יום לבית הכנסת לתפילה שחרית בציבור, אחר התפילה נשאר במשך שעתיים בבית המדרש כדי ללמוד ואחר כך הלך לחנותו.

כאשר הגיע לחנות, לאחר שהיה של כשלוש שעות בבית הכנסת ובבית המדרש שאלה אותו אשתו בתימהון לפשר איחורו, והוסיפה ואמרה לו: "הלא ידעת כי בשעות אלו החנות הומה סוחרים הממהרים לדרכם, ומה לך כי התמהמת מלבוא?! התחמק הבעל מלהשיב לה רק זאת אמר לה שהיה טרוד בעניין חשוב מאד ונאלץ היה להתעכב. וכך במשך כמה ימים היה מאחר מלבוא לבית המסחר, ובכל פעם התחמק מלספר לאשתו היכן היה. בוקר אחד פקעה סבלנותה של האישה, וכאשר ראתה ששוב הוא משתהה מלבוא לחנות, יצאה לדרך כדי לחפש אחריו ולברר פעם אחת ולתמיד להיכן הוא נעלם בכל בוקר. מה רבה הייתה תמיהתה וכמה גדול היה קצפה, כאשר נתברר לה שבעלה נמנה בשעות אלו עם חובשי בית המדרש. היא מיהרה לשים פניה לעבר בית המדרש, ואכן ראתה כמו עיניה את בעלה יושב רכון על הספרים והוגה בתורה. מיד הרימה קול גדול ואמרה: "מה אתך? האם יצאת מרעתך?! הלא החנות מלאה קונים ואתה יושב כאן ולומד?!"

"זאת חקת התורה, אשר-יצוה ה' לאמר:..." (חקת יטיב) וקשה מכיוון שפרשתנו עוסקת בדיני פרה אדומה היה הכתוב צריך לומר זאת חוקת הפרה ולא התורה, ואפשר להסביר ולומר שכשם שפרה אדומה היא מטהרת את הטמאים ומטמאה את הטהורים, שכל העוסק בפרה אדומה נטמא. ולפיכך אומות העולם מונין את ישראל במצוה זו שאם היא מטהרת מדוע היא מטמאה ואם היא מטמאה מדוע היא מטהרת, אלא חוקה חקקתי גזרה גזרתי ואין אתה רשאי להרהר אחריה ולפיכך כשם שמצאנו בפרה אדומה שיש לה את האפשרות לטהר ולטמא כמו כן כל העוסק בתורה יכול לעלות מטומאה ולטהר את עצמו, אבל מצד שני אם האדם לא זך אין בכוח התורה לטהר אותו, וכמו שאמרו על הפסוק "כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם" זאת אומרת באותה תורה עצמה אפשר ללכת ולהתעלות או חלילה להיכשל בה, וכמו שאמרו זכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם המוות, וזהו ופושעים יכשלו בם, נמצא שאותה תכונה ובחינה שנמצאת בפרה אדומה נמצאת גם בתורה לכן שפיר קאמר הפסוק זאת חוקת התורה (וידבר יוסף).

"ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום..." (חוקת יט, א"ב) אמר ר' יהודה אמר רב שמואל צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד לאביו באשקלון ודמא בן נתינה שמו ביקשו חכמים ממנו אבנים לאפוד של כהן גדול שהיה ברשותו בכספת. ובתמורה היו מוכנים לשלם כל מחיר והיה המפתח של הכספת תחת ראשו של אביו הישן ולא רצה לצערו ולהעירו משנתו כדי לקבל את הכסף תמורת האבן היקרה ובזכות מצווה זאת של כבוד הורים בשנה הבאה אח"כ נולדה לו פרה אדומה, ובאו אליו חכמים ואמרו לו תביא לנו את הפרה אמר להם יודע אני

49:29	כניסת השבת
20:34	צאת השבת
49:51	שקיעה
24:03	ה. תס
5:42	הנץ

הפטרה: ויפתח הגלעד

שהיום דוחק? נאמר מי שמקבל עליו עול תורה מורידים ממנו עול מלכות כלומר שאם נתמיד בלימוד הקב"ה ימלא לנו את אותם שעות שהמתנו את עצמנו עליהם במשך היום ללמוד תורה ולא נפסיד את שכרם בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר תלמוד תורה כנגד כולם.

בגמרא ברכות (סג) אמר ריש לקיש: "מכאן שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליהם". ובמשנה באבות (פרק ו') שאמרו: "כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה". פרש רש"י: לא העשיר נאמרה משנה זו, אלא על העני, שאפילו אין לו אלא פת במלח ומים במשורה, אף על פי כן ישב ויעסוק בתורה. וכן פסק הרמב"ם (פרק ד' מהלכות תלמוד תורה) שאין דברי תורה מתקיימים במי שמרפה עצמו עליהן, ולא במי שלומד מתוך ערדון ומתוך אכילה ושתייה אלא במי שלא נותן שנה לעיניו ותנומה לעפעפיו. ולא יאמר אדם אלך אקבץ ממון, ואחרי כן אלמד, כי לעולם לא יסתפק. יש לו מנה רוצה מאתים וכו'. (כוחות פסים)

לא איכפת לי ההפסד שהנך גורם לנו, אבל כלום אפשר לנרש לקוחות קבועים מהחנות, בשעה שמכל עבר ישנם סוחרים המתחרים בנו! ענה בעלה ואמר לה: "שמעי נא רעיתי ועני לי מה היית עושה אילו בוקר אחד היה בא מלאך המוות ואומר לך שהגיע זמני להפטר מן העולם, כלום היית יכולה לומר לו שאין אתה פנאי לכך, הואיל והחנות מלאה קונים? בוודאי לא היית יכולה לומר זאת. אם כן מהיום ואילך חשבי בכל בוקר בשעות שאני נעדר מהחנות, כאילו נלקחתי על ידי מלאך המוות ומה איכפת לך שאחרי שעה או שעתיים אקום לתחייה ואבוא לעזור לך בחנות".

רעיון זה כלול במאמר "אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית את עצמו עליהם". על האדם לחשוב כאילו הוא מת, ואז יתבטלו מאלוהים כל התירושים והסיבות המעכבים אותו מללמוד. באופן זה יבחין היטב עד כמה טרדותיו ומפריעיו טפלים לעומת לימוד התורה, וימצא על ידי זה זמן רב ללימוד. ועוד שנאמר נעשה ונישמע ומה אנו צריכים לשמוע אם נקבע עיתים לתורה למרות

סיפור בהמשכים "קול מעולם האמת" חלק ב.

מצרור: שמעתי בבירור את קולה של בת. לא הצלחתי לקלוט מילים, "אני חייבת לפתור את חידת הקול ששמעתי", פתחה האישה. **המשך:** ולכן "נשמה שנותנים בשבילה צדקה להעלותה, והנותן כוונתו רצויה באמת לאמיתו", אבל הכסף מגיע ליעדים לא-רצויים, הרי "יש צער גדול לנשמה". מציע הרבי: האישה תעשה רשימה מכל המוסדות שתרמה להם לעילוי נשמת בתה, ותמסור את הרשימה לידי איש ירא-אלוקים, שיבדיל בין המוסדות הכשרים לשאינם כאלה. ומכאן ולהבא תתרום לצדקה בעבור בתה רק למוסדות כשרים. עוד מורה הרבי: "ונכון הדבר אשר ילכו על קבר בתה ז"ל ויודיעו לה אשר מכאן ולהבא ידקדקו בדבר הצדקה, לתת רק למוסדות כשרים". אבל הרבי מזהיר: "הביקור על קבר הבת הוא רק על-ידי שלוח איש ירא אלוהים, שיוודע לה מזה, ולא שהאם שתחיה תלך בעצמה. ולהזהיר אותה על זה". לאחר קריאת המכתב הרגיש הרב רבינוביץ' שכל גופו רועד. מעולם לא ראה קודם לכן דברים ברורים כאלה בעניינים הקשורים בנשמות ובעולמות עליונים. הוא מסר את הדברים לאישה, וזו מיהרה להכין רשימה מכל המוסדות שתרמה להם, כפי שהורה לה הרבי. הרב רבינוביץ' שלח את הרשימה אל הרבי, וכעבור זמן קצר נתקבלה תשובתו, מיום ו' בשבט תש"ג. "מה שעבר עבר, אבל ההווה והעתיד צריך סדר מסודר", כותב הרבי, וממליץ למצוא בעבור האישה "איש ישר הולך, אשר על פי תחלק את הצדקה". האישה עשתה כמצוות הרבי, אך עתה חשה רגשות אשמה וצער, על שבגללה נגרם סבל לנשמת בתה. הרב רבינוביץ' כתב על כך לרבי, ובינים "ד' בשבט הרבי כותב מכתב שלישי, ובו הוא מציין כי שיגר בעצמו מכתב לאותה אישה וכתב לה "שאינן לה להצטער חס-ושלום, כי צריכה להיות בטוחה אשר נשמת בתה ז"ל נתעלתה בעילוי רב". הרב רבינוביץ' נרעד שוב לנוכח מכתבו של הרבי, המעיד כי נהירים לו שבילי הרקיע. הוא מסר את הדברים אל האישה ואמר לה שעליה לחדול מלייסר את עצמה, שכן הרבי בעצמו מעיד על נשמת בתה כי "נתעלתה בעילוי רב". הרב רבינוביץ' נפטר זמן קצר אחר-כך, אך הקשר בין הרבי לבין אותה אישה נמשך גם אחרי פטירתו. באיגרותיו של הרבי הרי"צ יש איגרת אל אותה אישה מט"ו במנחם-אב באותה שנה. הרבי כותב לה (תרגום מיידיש): "לא כל תלמודי-התורה אינם כשרים חס-ושלום. יש גם תלמודי-תורה כשרים, שבהם המורים יראי-שמים, ולתלמודי-התורה האלה יש לסייע. מצאי עניין בסיוע לתלמודי-התורה טובים, יראי אלוהים, וה' יתברך יברך אותך בכל המצטרך". **סוף!**

פנית ההלכות "סימן של - דיני יולדת בשבת"

א. אישה העומדת ללדת הרי היא כחולה שיש בו סכנה ומחליין עליה את השבת לכל צרכיה. ולכן מותר להסיעה ברכב בשבת לבית החולים, וכל כיו"ב, כל שיש צורך בדבר. ומכל מקום מי שאשתו מעוברת והגיעה לחדש התשיעי, יש לו להתפלל שלא תלד בשבת, כדי שלא יצטרכו לחלל עליה את השבת. (ילקוט יוסף שבת כרך ד עמוד רצב)

ב. כשמחללים שבת על יולדת יש לעשות המלאכות ככל האפשר בשינוי, כדי למעט ככל האפשר בחילולי שבת, ובלבד שהדבר לא מעכב את הצלתה או הצלת העובר. ולכן אם יש צורך להדליק חשמל, ידליקוהו במרפק, ואם יש צורך לטלפן לאמבולנס, יגביה השפופרת באמצעות מקל או במרפק. (והטעם שאנו מצריכים לעשות בשינוי ביולדת ולא בשאר פיקוח נפש הדוחה את השבת, הוא מפני שכאב היולדת הוא דבר טבעי, ואין אחת מאלף המתה מחמת הלידה, ולכן החמירו בה לעשות בשינוי). ויש מי שכתב שכל זה בשעת הלידה דווקא, דאז הוא דבר טבעי, אבל עד שעת הלידה דינה כחולה שיש בו סכנה לכל הדברים. ולמעשה, גם קודם הלידה, כגון להזמין אמבולנס לקחתה לבית החולים, וכיו"ב, יש לעשות בשינוי אם אין הדבר מעכב כלל. (ילקוט שבת ד' עמ' רצג. ושם הסתמכנו על מ"ש באור לציון ח"ב, לחלק בין שעת הלידה וכו', אולם מדברי הביאה"ל אין נראה כן. וכן נראה מהליכות עולם. וראה בתורת היולדת פי"א עמ' קא).

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורנזון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית: יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי לדעת, דרשו, ועוד...